

Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego

Warszawa

Ocena rozprawy doktorskiej lek. Sylwia Grzybowska-Detka pt.: „Ocena drożności górnych dróg oddechowych u dzieci z przerostem migdałka gardłowego za pomocą nowoczesnych metod diagnostycznych”

Przerost migdałka gardłowego jest jednym z częstszych schorzeń w populacji dziecięcej. Wg niektórych metaanaliz, występuje u ponad 58% dzieci w wieku 1 do 7lat. Jednym z głównym objawów jest zaburzenie drożności nosa, co niesie za sobą konsekwencje w postaci oddychania przez usta, chrapania (do pojawienia się bezdechów sennych), nieprawidłowego rozwoju twarzoczaszki.

U dzieci przerost migdałka gardłowego, jest jednym ze wskazań do wykonania zabiegów operacyjnych w obrębie twarzoczaszki. Nie ma jednak jednorodnych wytycznych co do postępowania w tym zakresie. Ponadto metody diagnostyczne, które pozwalają zakwalifikować dziecko do leczenia operacyjnego są bardzo różne (w zależności od autorów) - od badania palpacyjnego, oceny lusterkiem krtaniowym nosogardła, po fiberoskopię lub badania obrazowe (zdjęcie boczne nosogardła czy tomografia wiązki stożkowej). Często są one dla dziecka bardzo traumatyczne.

Sylwia Grzybowska-Detka postanowiła pokazać w swojej pracy innowacyjne, nieinwazyjne metody diagnozowania górnych dróg oddechowych u dzieci w wieku

przedszkolnym skorelowane z objawami chorobowymi opisanymi w ankiecie przez rodziców/opiekunów prawnych oraz wstępnym badaniem laryngologicznym.

O aktualności problemu świadczy fakt organizacji w 2021 w MARSYLII na zjeździe ESPO (European Society Pediatric Otolaryngology) oddzielnej sesji dotyczącej oceny bezdechu sennego, którego jedną z podstawowych i najczęściej spotykanych przyczyn może być przerost migdałka gardłowego.

Rozprawa doktorska lek. Sylwii Grzybowskiej - Detka pt.: „Ocena drożności górnych dróg oddechowych u dzieci z przerostem migdałka gardłowego za pomocą nowoczesnych metod diagnostycznych” napisana jest w sposób zwięzły, z zachowaniem prawidłowej szaty graficznej. Pod względem formalnym rozprawa liczy 86 stron o starannej edycji, z podziałem na charakterystyczne dla pracy doktorskiej rozdziały oraz podrozdziały (zgodne z ogólnie przyjętymi wymogami), poprzedzona czytelnym spisem treści oraz wykazem stosowanych w rozprawie skrótów.

Praca zawiera 27 ryciny, 27 tabel, 1 wykres, 16 histogramów oraz 1 załącznik.

Piśmiennictwo – 48 pozycji, zostało przez Doktorantkę uważnie wyselekcjonowane (bez zbędnych pozycji) pod względem tematycznym i poprawnie zacytowane w pracy. Pozycje starsze np. Guilleminaulta są uważane za „bazowe”.

Wstęp rozprawy doktorskiej jest napisany w sposób przystępny, zawiera wszystkie podstawowe aspekty rozwijane w dalszych częściach rozprawy. Rozdział jest zrozumiały, zawiera elementy anatomii i fizjologii migdałka gardłowego, objawy towarzyszące jego przerostowi, a przede wszystkim aktualnie stosowane metody diagnostyczne.

Cele pracy zostały sformułowane bardzo precyzyjnie z podziałem na cele pracy, hipotezy i pytania badawcze. Taki podział jest rzadko spotykany w rozprawach tego typu ale pozwala na dokładne określenie badanego zagadnienia.

Materiał i Metodyka pracy jest przedstawiona szczegółowo i jasno. Na uwagę zasługuje fakt doboru przez Doktorantkę różnorodnych technik badawczych oceniających przerost migdałka gardłowego i jego wpływ na codzienną sprawność narządu u dzieci ze szczególnym uwzględnieniem NasoOroSpirometrii – badania nie stosowanego w codziennej praktyce otolaryngologicznej.

Rozdział „Wyniki” obejmuje analizę nie tylko grupy kontrolnej ale i wszystkich analizowanych grup co pozwala na udokumentowanie statystyczne rezultatów pracy. Analiza

statystyczna otrzymanych wyników badań przy wykorzystaniu nieparametrycznych testów Kruskala – Willisa wykonana została prawidłowo i w sposób jednoznaczny potwierdziła tezy postawione jako cele pracy. Na uwagę zasługują liczna grupa badawcza – 95 dzieci.

Dyskusja jest rozdziałem, w którym wyniki badań zostały omówione i poddane analizie w zestawieniu z aktualnym piśmiennictwem.

Z uzyskanych wyników badań Doktorantka sformułowała logiczne wnioski. Na szczególną uwagę zasługuje wniosek numer 3 zalecający opracowanie standardu diagnostycznego dzieci z przerostem migdałka gardłowego oraz 4, w którym doktorantka zaleca wprowadzenie badania nasoorospirometrycznego jako badania przesiewowego wykorzystywanego przy zaburzeniach drożności górnych dróg oddechowych.

Zawarte w pracy streszczenie oddaje obraz problemu jak i osiągnięte wyniki.

Podsumowując przesłaną mi do oceny rozprawę doktorską należy uznać za dobrze zaplanowaną i wykonaną, a wykazane uchybienia nie umniejszają w żadnym stopniu jej jakości merytorycznej.

Podjęty przez autorkę temat jest jak najbardziej aktualny wpisując się w podkreślane wcześniej aspekty odpowiednich metod diagnostycznych umożliwiających właściwą kwalifikację do zabiegu.

Recenzowaną rozprawę doktorską Pani lek. Sylwia Grzybowska-Detka pt.: „Ocena drożności górnych dróg oddechowych u dzieci z przerostem migdałka gardłowego za pomocą nowoczesnych metod diagnostycznych” przedstawiam Wysokiej Radzie Wydziału Lekarskiego/Collegium Medicum Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z wnioskiem o dopuszczenie do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.)

Dr hab.n.med. prof. CMKP Ireneusz Kantor

Klinika Otolaryngologiczna CMKP Warszawa